

Exposició: **Ana Peters**
IVAM Institut Valencià d'Art Modern
5 setembre – 4 novembre 2007

Organitza: Institut Valencià d'Art Modern

Comissària: Barbara Rose

L'exposició retrospectiva d'Ana Peters que es presenta a l'IVAM reuneix una selecció de 76 pintures i dibuixos que abracen totes les seues sèries i períodes artístics dels últims 25 anys.

Peters elabora i altera la tela, en la qual i sobre la qual treballa, fins al punt que és possible sentir el temps d'espera i reflexió, decisions minuciosament matisades; raons que influïxen en el fet que l'estructura inicial del suport no canvie, encara que les qualitats materials de superfície i saturació de color i potser inclús el to, que a vegades sembla sobrecarregat, sofrixen l'alteració del temps.

El catàleg editat amb motiu de l'exposició s'il·lustra amb reproduccions de les obres exposades i conté textos de Barbara Rose i Consuelo Císcar.

La pintora Ana Peters va nàixer a Bremen (Alemanya) el 1932. En esclatar la Segona Guerra Mundial, la seua família va abandonar Alemanya per a instal·lar-se a València, on Peters va estudiar a l'Escola de Belles Arts de Sant Carles i a la Real Academia de Madrid. Des dels seus anys d'estudiant va mantindre una estreta relació amb els cercles locals d'artistes d'avantguarda. Va participar en diverses exposicions col·lectives i va formar part de la secció d'Estampa Popular a València. El 1964 es va casar amb el crític d'art Tomàs Llorens. El 1966 va celebrar una exposició de pintures titulada *Imágenes de la mujer en la sociedad de consumo* a la Galería Edurne de Madrid, el contingut de la qual estava molt pròxim als postulats de l'art social dels seixanta.

El seu llenguatge plàstic estava molt pròxim al que utilitzaven els *mass media*, expressat per mitjà de la tècnica de l'anunci periodístic, la vinyeta, el cartell i la fotografia de premsa. Assimilades per l'art, les imatges que es veuen amb indiferència, amb costum quotidià, en els instruments de difusió, produïxen una saludable reacció crítica que porta a rebutjar estos instruments quan són emprats amb propòsit d'interferir la llibertat humana.

A partir de llavors va abandonar l'activitat artística per a dedicar-se completament a la seua família. El 1973 es va instal·lar amb el seu marit i tres fills a Portsmouth (Anglaterra). Quan el 1985 va tornar a Espanya es va establir a Dénia (Alacant). Després de la seua tornada va reprendre l'activitat pictòrica amb la preocupació posada a desenrotllar un estil "net i senzill" en el context de la nova abstracció lírica promulgada pel moviment postmodern en els huitanta. El 1993 va celebrar l'exposició *Denia 1992-93* a la Galeria Punto de València, on va reunir mig centenar de pintures i dibuixos. Els seus quadros, emmarcats dins de la nova abstracció lírica, arplegaven totes les experiències artístiques i vivencials de la seua creadora al llarg de quasi vint anys de silenci creador.

Des de llavors, la seua obra s'ha pogut vore en les fires d'art de Colònia, Chicago, FIAC (París) o ARCO, i en diverses galeries i museus nacionals. El 1994 va figurar en l'exposició *Un segle de pintura valenciana* de l'IVAM, el 1998 va participar en la mostra *Mujeres que fueron por delante* al Museu de Belles Arts de València i el 2000 es va presentar una retrospectiva de la seua obra al Museu de la Ciutat de València.